

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Podgurski Denis Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 13.03.2020-14.09.2021
2. instanța de apel: 04.10.2021-23.11.2021
3. instanța de recurs: 31.01.2022 - 02.03.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 14 septembrie 2021, Podgurski Denis Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 317 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței, prima instanță a constatat că, inculpatul Podgurski Denis prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central nr. 1-895/2017 din 16.01.2018 a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin.(1) din Codul penal și în baza acestei legi, prin aplicarea art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-a fost aplicată pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității 160 ore, sentință care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 14.03.2018, și obligarea acestuia de a se prezenta la biroul de probațiune din raza domiciliului pentru supravegherea executării pedepsei. Prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul Central nr.21-384/2018 din 23 mai 2019 a fost admis demersul consilierului de probațiune și înlocuită în privința condamnatului Podgurski Denis, pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunității cu durata de 144 ore (stabilită prin decizia Curții de Apel Bălți din 14.03.2018) cu pedeapsa închisorii pe un termen de 36 de zile, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, termenul executării pedepsei începând a curge din momentul reținerii condamnatului Podgurski Denis. La

reținerea condamnatului Podgurski Denis, ultimul urma a fi prezentat în fața instanței de judecată în aceeași zi pentru a-i aduce la cunoștință închierea. La 20.02.2020 aproximativ în jurul orelor 14:15 minute, de către angajatul Secției poliției judecătorești Bălți, agent Reu Mihail, condamnatul Podgurski Denis a fost condus în biroul de serviciu al Judecătorului Vitalie Moroșanu din cadrul Judecătoriei Bălți sediul Central, biroul 15, unde lui Podgurski Denis i-a fost adusă la cunoștință încheierea Judecătoriei Bălți sediul Central nr.21-384/2018 din 23 mai 2019, prin care a fost admis demersul consilierului de probațiune și înlocuită în privința lui pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunității cu durata de 144 ore (stabilită prin decizia Curții de Apel Bălți din 14.03.2018) cu pedeapsa închisorii pe un termen de 36 de zile, și după finisarea ședinței de judecată, fiind persoană condamnată care urma să execute pedeapsa cu închisoare, urmărind scopul evadării din locul de deținere, dându-și seama de caracterul acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, în timp ce se afla la etajul 1 al Judecătoriei Bălți sediul Central, a solicitat angajatului Secției poliției judecătorești Bălți, agent Reu Mihail, permisiunea de a intra în WC-ul de la același etaj și, folosindu-se de faptul că, nu i-au fost aplicate mijloacele speciale de tip cătușe, a deschis oberlihtul de la fereastra din interiorul WC-ul și prin intermediul căruia a fugit într-o direcție necunoscută.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Cojocar R. în numele inculpatului Podgurski Denis, pe motivul asprimii pedepsei. Apelantul a indicat că, instanța de fond a dat o apreciere juridică corectă probelor acumulate în dosar, însă a interpretat greșit prevederile art. 75 alin.(1) Cod penal. În apel se invocă faptul că, sentința este nemotivată în ceea ce privește stabilirea unei pedepse atât de aspre inculpatului Podgurski Denis. Se mai menționează faptul că, inculpatul și-a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii. Se solicită, pe respectivele temeuri, admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 14.09.2021 în latura aplicării pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința inculpatului Podgurski Denis să fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2021, a fost admis apelul declarat, inclusiv din alte motive decât cele invocate, cu casarea acestei sentințe în latura penală și cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Podgurski Denis a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 317 alin.(1) Cod penal, la 1 (unu) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu prevederile art.90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilite lui Podgurski Denis a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) an, cu obligarea acestuia să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a indicat că, în baza probelor acumulate la urmărirea penală și recunoscute de inculpat, instanța de fond corect a stabilit starea de fapt pe caz, totodată încadrând acțiunile acestuia în baza art. 317 alin. (1) Cod penal, cu următorii indici calificativi: - evadarea din locurile de deținere, săvârșită de o persoană care se afla în arest preventiv, pe când acești indici

calificativi nu se regăsesc în rechizitoriul întocmit în privința lui Podgurski Denis la 05.03.2020, depășind astfel limitele învinuirii formulate inculpatului.

Drept consecință, instanța de apel a considerat necesar de a repara eroarea de drept comisă de instanța de fond și a considerat că acțiunile inculpatului Podgurski Denis urmează a fi încadrate conform prevederilor art. 317 alin.(1) Cod penal, cu următorii indici calificativi: - *„evadarea din locurile de deținere, săvârșită de o persoană care execută pedeapsa cu închisoare”*.

Ținând cont de caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, motivul și scopul comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, instanța de fond a ajuns la concluzia că, corijarea și reeducarea inculpatului poate avea loc numai cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

Instanța de apel însă a apreciat pedeapsa stabilită inculpatului Podgurski Denis prin sentința adoptată ca fiind prea aspră în raport cu circumstanțele constatate pe caz.

Instanța de apel examinând cauza a ajuns la concluzia că, pedeapsa aplicată lui Podgurski Denis de către instanța de fond nu este adecvată și contravine prevederilor sus indicate, considerând că Podgurski Denis poate fi corectat și fără executarea reală a pedepsei.

Pe cale de consecință, instanța de apel a considerat că, instanța de fond nu a ținut cont de circumstanțele descrise și neîntemeiat a ajuns la concluzia că inculpatul Podgurski Denis poate fi corectat și reeducat numai cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a luat în considerație că, inculpatul Podgurski Denis a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 317 alin.(1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu închisoare pînă la 3 ani.

Potrivit alin.(3) art.16 Cod penal, infracțiunea comisă de către inculpatul Podgurski Denis este calificată ca fiind mai puțin gravă.

Din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor ce furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului și prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța de apel a considerat că pedeapsa lui Podgurski Denis urmează să fie stabilită în formă de închisoare pe un termen prevăzut de norma penală prevăzută la art.317 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Astfel, având în vedere atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaștere a faptelor comise, ținând cont de circumstanțele pricinii și persoana celui vinovat, instanța de apel a considerat că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, de aceea constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 90 Cod penal, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea termenului de probă va asigura, în opinia instanței, un comportament adecvat al inculpatului, dacă în termenul de probă el nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va

îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, nefiind rațională aplicarea unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii date, așa cum în ședința de judecată s-a constatat că, Podgurski Denis nu prezintă pericol social sporit și corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate.

În baza acestor prevederi legale, instanța de apel urmează să dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate față de inculpatul Podgurski Denis, fixând pentru el un termen de încercare pe o durată de 1 (unu) an, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru faptele comise.

La fel, la aplicarea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată este în drept să-i stabilească inculpatului unele restricții prevăzute de alin. (6) art. 90 Cod penal.

Aplicând astfel prevederile normei sus indicate, ținând cont de concluzia finală asupra fondului cauzei, precum și luând în considerație circumstanțele pricinii și scopul pedepsei stipulat la alin. (2) art. 61 Cod penal, instanța de apel a considerat necesar de a aplica în privința inculpatului Podgurski Denis restricția prevăzută la lit. a) alin.(6) art.90 Cod penal, și anume a obliga inculpatul Podgurski Denis să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului indică:

- decizia privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal este neîntemeiată și neproportională circumstanțelor stabilite pe cauză;

- instanța de apel incorect a aplicat față de inculpat prevederile art.90 Cod penal, deoarece în speță lipsesc circumstanțe, ce ar permite instanței de a aplica în privința inculpatului, prevederile normei date;

- inculpatul Podgurski D. anterior a fost în conflict cu legea penală de mai multe ori, prin urmare nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării și din nou a comis o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, ceea ce-l caracterizează pe ultimul ca fiind o persoană predispusă să încalce legea;

- infracțiunea incriminată inculpatului a fost săvârșită în termenul executării pedepsei, stabilite prin sentința judecătorei Bălți din 16.01.2018, inculpatul având antecedente penale nestinse.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocatul Cojocar R. în numele inculpatului, a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului. Instanța și-a motivat soluția în partea pedepsei.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427.

Așadar, în prezenta speță, reieșind din recursul declarat se atestă, că recurentul își întemeiază recursul declarat în baza pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

La fel, Colegiul penal reține că, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia adoptată numai referitor la aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, pe o perioadă de probațiune, conform art. 90 Cod penal.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului penal, nu și-au găsit confirmarea temeiurile pentru recurs invocate, în prezenta speță, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu a admis careva erori, stabilindu-i întemeiat în limitele sancțiunii normei de care a fost recunoscut vinovat și ținând cont de prevederile art. 78 Cod penal, pedeapsa de 1 an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Opozant celor invocate de recurent, la capitolul modului de executare a pedepsei inculpatului, aplicându-i dispozițiile art. 90 Cod penal, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sanctiunea art. 317 alin. (1) Cod penal, în baza căruia inculpatul a fost condamnat, prevede pedeapsă cu închisoare de până la 3 ani, clasificându-se ca infracțiune mai puțin gravă, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal.

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai deocamdată în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase și deosebit de periculoase.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă că, inculpatul a fost condamnat în baza art. 317 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea quantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

În cauza supusă judecării, instanța de apel a conchis, că inculpatului Podgurski D., urmează a-i fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal și a-i suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare, menționată mai sus, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora

la prezenta speță și anume că, este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, fiindu-i aplicată pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva periculoase sau deosebit de periculoase.

La circumstanțele cauzei, instanța de recurs menționează, că instanța de apel a reținut faptul că, inculpatul a recunoscut vina integral, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, se căiește de cele comise, circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Cât privește persoana celui vinovat, din materialele cauzei se atestă că la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior a fost judecat, fiindu-i aplicată o pedeapsă mai blândă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, care prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 23.05.2019, a fost înlocuită cu 36 zile de închisoare, ce au fost executate de către inculpatul Podgurki D.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri. Reieșind din conținutul deciziei instanței de apel, Colegiul penal consideră că, aceasta întemeiat a concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, învederând faptul că ultimul a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, nu prezintă pericol social, iar corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate, împrejurări ce a permis instanței de a da dovadă de clemență față de acesta, evitându-se, astfel, neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar.

Referitor la argumentul de bază invocat de procuror în recursul declarat, precum că inculpatul Podgurski D. anterior a fost în conflict cu legea penală, din nou a comis o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, infracțiunea incriminată inculpatului a fost săvârșită în termenul executării pedepsei, stabilite prin sentința Judecătoriei Bălți din 16.01.2018, inculpatul având antecedente penale nestinse, Colegiul penal, în prezenta speță nu le va considera suficiente pentru a interveni în hotărârea instanței de apel, în vederea excluderii aplicării prevederilor art. 90 Cod penal. Astfel, în opinia Colegiului, cu toate că anterior inculpatul a fost judecat, în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, instanța de recurs reține că, acestuia i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 160 ore, care prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 23.05.2019, a fost înlocuită cu 36 zile de închisoare, ce au fost executate de către inculpatul Podgurki D. Astfel, în prezenta speță, instanța de apel nu a dat dovadă de clemență față de inculpatul Podgurski D., or ultimului i-a fost aplicată o pedeapsă mai aspră decât cea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, sub formă de închisoare, care a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 1 an, oferindu-i posibilitatea ultimului ca în perioada de probațiune menționată să dea dovadă de comportare exemplară.

Astfel, Colegiul penal reține că, instanța de apel, la stabilirea pedepsei

inculpatului a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, de personalitatea acestuia, neaplicându-i inculpatului cea mai blândă categorie de pedeapsă, și anume muncă neremunerată în folosul comunității, dar închisoare, cu suspendarea condiționată a acesteia pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Ținând cont de toate împrejurările cauzei, având în vedere atât principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că, nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpat, iar instanța de apel just a conchis de a aplica în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurentului privind excluderea aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului Podgurski D.

În cele din urmă, Colegiul penal, consideră că nu este incident în speță cazul de casare invocat de către procuror, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs, în sensul casării deciziei contestate, în partea dispoziției referitoare la modul de executare a pedepsei inculpatului.

Din considerentele expuse, Colegiul penal apreciază, că argumentele invocate de recurent sânt nefondate, ceea ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Podgurski Denis Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 21 aprilie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Plămădeală Ghenadie